

663. Dicsérlek, Uram, téged

Vad Péter Zsigmond

1. Di - csér - lek, U - ram, té - ged, Hogy ez el - múlt éj - jel É - le - tem meg - ő - riz - ted Ha - tal - mas ke - zed - del;

Sö - tét - ség - nek tő - ri - ből, Mely kö - rül - vett va - la, Í - me, en - ge - met ki - vől, Ó, min - de - nek U - ra!

2. Néked adok hálákat, Én kegyes Istenem, És kérek mint Atyámat: Ma is tarts meg engem,
Hogy szolgálhassak néked Akaratod szerint: Éltetemet vezéreljed, Légy velem óránként!

3. Hogy el ne tévelyedjem A te ösvényidőtől, Ne ártson ellenségem, Őrizkedjem büntőtől:
Őrizz meg jóvoltodból, Uram, téged kérek, Ördög álnokságától Hogy semmit ne féljek.
4. Adjad, hogy erős hittel Bízzam szent Fiadban; Bűneimet töröld el. Tarts meg irgalmadban.
Hiszem, hogy ezt megadod, Amint megígérted; Bűnünket megbocsátod, Ha könyörgünk néked.
5. Szeress jó reménységgel, Mely nem ejt szégyenben; Atyafi szeretettel Építsél éltemben,
Hogy szívből szerethessem Felebarátomat, És ebben ne keressem Soha én hasznomat.
6. Engedd, hogy szent igédet Bátran megvallhassam, Tisztemben hűségemet Néked megtarthassam;
Senki engem e földön Tőled el ne vonjon, Híveid seregében Felséged megtartson.
7. Hogy szent dicséretedre Végezzem e napot, Tőled ne térjek félre, Vezérelj utamat;
Áldd meg termő földünket, Őrizz meg éltünkbe', Mert minden javainkat Ajánljuk kezédbe.

